

Bart Vanderbiesen over tien jaar Base-Alpha

Meegroeien met je kunstenaars

Base-Alpha Gallery verjaart. De Borgerhoutse galerie bestaat tien jaar. Tijd om samen met bezieler Bart Vanderbiesen terug te blikken. Wat hij heeft opgebouwd, wil de galerist uiteraard consolideren. Maar hij wil meer. De achteruitkijkspiegel helpt om met nog meer visie nieuwe horizonten te verkennen in het landschap van de eigentijdse kunst.

Tien jaar geleden was het Zuid het epicentrum van de hedendaagse kunst in Antwerpen. In Borgerhout een galerie opstarten was met andere woorden gedurfd. Maar voor Vanderbiesen bleek het een uitstekende keuze. Mede door toedoen van initiatieven als Antwerp Art en Borger ontstond het voorbije decennium een hechter, maar minder gecentraliseerd netwerk van Antwerpse galleries. Zelfs Zeno X – de bekende galerie van Frank Demaegd die onderdak biedt aan Luc Tuymans en Michaël Borremans – trok enkele jaren terug van Zuid naar Noord. Waait er vandaag een frisse wind door de Antwerpse kunstscene die ook Borgerhout beroert, dan mag Vanderbiesen zonder meer een pluim op zijn hoed.

DE BASICS VAN BASE-ALPHA

Nog voor ons gesprek goed en wel op gang komt, onderstreept Vanderbiesen de eigenheid van zijn geesteskind. *Ceci n'est pas une galerie*, zo blijkt. De rol van de galerist beperkt zich tot de keuze van de kunstenaar. Nadien cijfert hij zich weg voor de artiest. **Bart Vanderbiesen:** 'Base-Alpha is in wezen een project-

ruimte. Ik kies de mensen om het parcours uit te stippelen, maar daarna heeft de kunstenaar carte blanche om zijn eigen tentoonstelling te cureren. De kunstenaar komt op de eerste plaats. Ik sta achter hem, om hem ondersteuning te bieden en het commerciële verhaal te vertellen.'

Die eigenheid bleek het voorbije decennium de strafste vruchten af te werpen als kunstenaars de grenzen van de projectruimte verkenden. Soms letterlijk. Vanderbiesen: 'Hoe extremer de kunstenaars gingen, hoe interessanter de tentoonstellingen vaak waren. Zo hebben we voor Lisa Jeannin ooit een muur in de ruimte gebouwd. Erachter was alles zwart geschilderd. Door een spleet zag je een bos dat zij met fosforescerende verf op de muren had geschilderd en dat met blacklight werd uitgelicht. Achteraan in de ruimte werd een stop-motionanimatie getoond van een skelet dat door een gelijkaardig bos wandelde. Ook voor de doctoraatsvoorstelling van Lieven Segers hebben we twee maanden in de ruimte gewerkt.'

NABIJHEID

Met zijn tien jaar overtreft Base-Alpha ruimschoots de gemiddelde levensduur van een galerie. Vanderbiesen is zonder meer een vaste waarde in het Antwerpse artistieke landschap. Die verankering speelt ook op het niveau van de kunstenaar: Vanderbiesen is gehecht aan de individuele band met de artiest, voor hem een basisprincipe.

Vanderbiesen: 'Het parcours dat ik creëer, is ook het

Bart Vanderbiesen: ‘Als je kunstenaars in hun atelier kan opzoeken, krijg je hun verhaal van bij het begin mee, zie je het evolueren, afwijken of terugkomen. Daardoor kan je het ook in zijn geheel overbrengen’

Bart Vanderbiesen © Dennis Van Mol

10 Years Base-Alpha Gallery, Part I: Artists of the gallery, gallery view, 2017 – foto's van links naar rechts: Katleen Vinck, Lieven Segers, Suse Weber, Nadia Naveau; Lieven Segers, Geoffrey de Beer, Suse Weber; Lieven Segers, *Waiting*, 2017, muurschildering met acryl; Michèle Matyn, Tom Volkaert © We Document Art

parcours waarin ik leef en functioneer. Als dertiger toen ik begon, als veertiger nu. Net omdat ik die generatie kunstenaars begrijp, wil ik hen neerzetten en een back-up voor hen zijn. Het is dan makkelijk om die mensen vlak bij jou te hebben. Als je kunstenaars in hun atelier kan opzoeken, krijg je hun verhaal van bij het begin mee, zie je het evolueren, afwijken of terugkomen. Daardoor kan je het ook in zijn geheel overbrengen.’

Betekent die voorkeur voor nabijheid dat je met dezelfde kunstenaars wil voortwerken?

Vanderbiesen: ‘Naar aanleiding van deze verjaardag heb ik een evaluatie van de voorbije tien jaar gemaakt. Ik heb er nooit aan gedacht om te verenigen, te verruimen of te verjongen. Wel zijn enkele van de kunstenaars die Base-Alpha vertegenwoordigt, sterk aan het groeien. Michèle Matyn bijvoorbeeld had vorig jaar een solotentoonstelling in het M HKA en exposeert in januari in het Van Abbe-museum in Eindhoven. Op dat moment is het belangrijk dat ook de andere kunstenaars van een galerie op hetzelfde niveau kunnen meedraaien. Curatoren, verzamelaars en bezoekers mogen niet de indruk krijgen dat er maar een grote ster is en dat de anderen daaronder staan. Het gevolg daarvan kan zijn dat je van je hart een steen moet maken en van veertien naar acht kunstenaars gaat.’

Welke impact heeft deze denkoefening op jou als galerist? En hoe zie je je rol evolueren?

Vanderbiesen: ‘Als mijn kunstenaars groeien, moet mijn

**Bart Vanderbiesen: 'Iedereen
ziet tegenwoordig alles van
iedereen. Kunstenaars moeten
met al die input
weten om te gaan.
Als ze kopiëren, is het minder
interessant. Ze moeten er hun
eigen ding mee doen'**

professionele ondersteuning mee evolueren. Door met hen mee te gaan naar musea, door budgetten te bewaken, door de productie van expo's nog nauwgezetter op te volgen. Lukt het om mijn acht kunstenaars nog beter te begeleiden en op te volgen, en vloeien daaruit meer verkopen, middelen en beursopportunities voort, dan moet ik mij misschien anders gaan organiseren. Maar dat wordt gaandeweg wel duidelijk.'

LA TOUTE JEUNE JEUNESSE, KUNSTBEURZEN EN DE WIJDE WERELD

Een spreekbuis voor een generatie wil Base-Alpha niet zijn of worden. En hoewel hij de band met de Scheldestad koestert, wil Vanderbiesen ook geen streekproduct worden. Als hij al 'lokale' kunstenaars vertegenwoordigt, blijken die toch van langzaam meer hun weg naar het buitenland te vinden. De sociale media vergemakkelijken overigens dat proces. Dat

Tom Volkaert, *Desk for Base-Alpha Gallery*, 2017, gepersonaliseerde editie in keramiek op 10 exemplaren © We Document Art

illustreert het dynamische parcours waaraan een van de jongste telgen van de galerie timmert.

Vanderbiesen: 'Tom Volkaert is nog maar enkele jaren bezig, maar wordt sterk opgepikt door een heel jonge generatie. Dankzij Instagram gaat hij naar Wenen, Madrid, Atlanta. Toch werkt hij niet voor een markt, maar voor zichzelf. Omdat zijn encenering nauw aansluit bij wat ik voel, wil ik mee bewaken dat hij zijn verhaal op zijn eigen manier kan blijven vertellen.'

Wat betekent dit voor jou? Merk je dat de weg die jij de voorbije tien jaar in Borgerhout aflegde, aansluit bij een internationale tendens?

Vanderbiesen: 'Mijn lokaal parcours kan internationaal gedragen worden. Er zijn algemene tendensen, die meer toegankelijk zijn dan vijftig jaar geleden. Iedereen ziet alles van iedereen. Kunstenaars moeten met al die input weten om te gaan. Als ze kopiëren, is het minder interessant. Ze moeten er hun eigen ding mee doen.'

Zeker. Het werk van Denie Put, van wie je eerder dit najaar een expositie had, staat bol van de referenties?

Vanderbiesen: 'De lyrische abstractie van Denie Put zie je elders inderdaad in andere vormen opduiken. Ook Nadia Naveau is een en al kunstgeschiedenis: zij tast gren-

zen af, net zoals Jeff Koons dat doet. Het animisme van Michèle Matyn vertoont eveneens gelijkenissen met het werk van internationale kunstenaars, maar ook zij doet er haar eigen ding mee. Ik zou buitenlandse kunstenaars met een soortgelijke visie kunnen tonen om dat te illustreren, en omgekeerd buitenlandse galeriën mijn kunstenaars. Het is echter niet evident dat de totale groep bij mij Antwerps is. Het maakt dat het parcours van de galerie soms niet internationaal genoeg bevonden wordt.’

Bedoel je dat je grote kracht – lokale verankering – ook in je nadeel kan spelen bij het publiek?

Vanderbiesen: ‘Niet noodzakelijk. We leven in een klein land, maar we zijn goed gelegen en zowel de pool van kunstenaars als die van verzamelaars is enorm groot. Naast de topverzamelaars die vaak alleen internationale meesterwerken kopen, heb je ook andere verzamelaars. Die advocaten, dokters, ondernemers en andere mensen die vaak hard voor hun geld gewerkt hebben of lang gespaard hebben, kopen ook graag Belgische kunst. Als ik bij de verzamelaars uit mijn cliënteel kom, vind ik daar een heel persoonlijke, maar ook heel mooie steekkaart van wat er leeft in België. Het is fijn om zo een stukje Belgische kunstgeschiedenis te kunnen zien.’

Hoe belangrijk zijn nationale en internationale beurzen voor je geworden? Dragen ze bij tot de zichtbaarheid van je galerie en de kunstenaars die je vertegenwoordigt?

Vanderbiesen: ‘Ik heb het geluk gehad dat ik snel toegelaten ben op Art Brussels en Art Rotterdam, maar daarnaast ook beurzen in Spanje, Londen en Miami heb kunnen doen. Toch werk ik het beste in Rotterdam en Brussel, precies vanwege die lokale eigenheid waarover ik eerder sprak. Voor mij is het belangrijk om dat te consolideren. Buitenlandse beurzen wil ik zeker nog doen, maar dan moeten ze wel relevant zijn voor mijn kunstenaars.’

VERJAARDAGSFEEST IN DRIE DELEN

Maar *first things first*. Drie van de zes tentoonstellingen dit seizoen staan in het teken van het tienjarig bestaan. Ze worden afgewisseld met solo’s van Denie Put, Michèle Matyn en Geoffrey de Beer.

Vanderbiesen: ‘De eerste jubileumtentoonstelling, *Part I: Artists of the gallery*, toonde de acht kunstenaars die na de eerste tien jaar zijn overgebleven. Het uitgangspunt was hetzelfde als voor mijn eerste groepstentoonstelling tien jaar geleden. Toen had ik – toevallig ook acht – kunstenaars uitgenodigd met werk dat voor mij de dynamiek aangaf die ik wilde uitstralen. Diezelfde chaos mocht er nu ook zijn.’

Welke aspecten wil je met de tweede en derde expo nog belichten?

Vanderbiesen: ‘Voor *Part II: The collaborations* heb ik vier kunstenaars teruggevraagd met wie ik de voorbije tien jaar heb samengewerkt in het kader van groepstentoonstellingen: Alexandra Crouwers, Nicolas Pelzer, Joachim Coucke en Filip Vervaet. Zij zullen vooral installaties tonen, met ‘mystiek’ als centraal thema. Na de solo van Michèle Matyn volgt tot slot *Part III: The prospects*, waarin ik kunstenaars toon die de laatste jaren mijn aandacht hebben getrokken en met wie ik nog niet gewerkt heb. Door hen samen te brengen, gecombineerd met enkele internationale namen, wil ik iets van de toekomstvisie van Base-Alpha tonen.’ | Dennis Van Mol

PART II: COLLABORATIONS

14.12.2017-10.02.2018

Base-Alpha Gallery,
Kattenberg 12, Borgerhout
www.basealphagallery.be

Michèle Matyn

08.02-11.02.2018

Art Rotterdam,
Van Nellefabriek, Van Nelleweg 1, Rotterdam (NL)
www.artrotterdam.com